

POLOŽAJ ŽENE U ISLAMU

Položaj žene u islamu je prilično nejasan i pored toga što živimo u prostorima gdje ljudi misle da živimo islamski većina propisa su zaboravljeni i iskrivljeni, nisu dovoljno rasvijetljeni i objašnjeni i velikom broju nije jasna duboka mudrost i velika važnost ovih propisa i naredbi. Položaj žene je izuzetno važno pitanje jer je žena stub porodice, ona odgoja buduće članove društva, buduće majke i očeve i time je njena uloga od ogromne važnosti ne samo za njenu porodicu nego za društvo u cjelini. Većina ljudi u svijetu smatraju da je žena u islamu potčinjena svom mužu, nazadna i obespravljena. Zato muslimanke žene napuštaju islamski način života i obilježja žene muslimanke da valjda pokaže da je moderna, napredna ili nešto drugo? Vrlo malo se zna pa čak i na našim prostorima da je baš islam donio ženi čast i poštovanje i dao joj prava za koja su se žene Amerike i VB i drugih tzv naprednih država, žene izborile pokretima žena teškim, upornim dugogodišnjim borbama, tek prije 100 godina. Bog je preko Islama ova prava dao ženi prije više od 1400 godina i žena muslimanka ne treba da diže svoj glas da ih dobije, ona su joj bila prenešena preko Časnog Poslanika islama s.a.v.s. On je odnos prema ženama pokazao u svom postupanju prema njegovim ženama i prema vjernicama. To je ono što je promijenilo stav i pristup položaju žene u cijelom svijetu. To je bila prava revolucija, jer u to vrijeme kad je islam donio ova prava ženi nigdje u svijetu nije postajala ni jedna zajednica koja je ženi davala ili priznavala ta prava. U to staro doba, žena je svuda bila obespravljena, smatrana građaninom trećeg reda, poslije robova i čak životinja. Nije imala pravo da upravlja i odlučuje ni o čemu u svom životu: o obrazovanju, izboru muža, nije imala pravo da bude jednak partner svome mužu nego je on bio njen vlasnik u svakom pogledu, mogao je da je izbaci na ulicu kad god je htio, žena nije imala pravo na bilo kakav imetak, nasljeđe ili raspolaganje bilo kakvim prihodom, nije imala nikakav uticaj na svoju djecu, nije imala pravo da se razvede od muža ako je ne tretira ispravno, ili vrši nasilje nad njom, nije imala pravo da se bavi nekim zanimanjem i profesijom, drugim riječima, potpuno je bila lišena svakog poštovanja.

U šestom stoljeću su stvari u Arabiji bile takve da je čak bilo krajnje poniženje imati kćer i ljudi su se sklanjali od drugih radi ove od sramote i dvoumili se da li da svoje žensko dijete ostave u životu podnoseći sramotu ili da je živu zakopaju. Žene su nasljeđivane kao stvari i muškarci su imali po nekoliko žena izvan braka i otvoreno se time hvalili.

Kako je onda islam dokrajčio stoljeća poniženja, sa jednim sadržajnim učenjem? Ovo je postignuto kroz učenje sadržano u Časnom Kur'anu, zatim praksom i govorom Časnog Poslanika s.a.v.s. Islam obrađuje i daje upute ne samo za duhovni život nego za sve sfere čovjekovog života kao pojedinca i za zajednicu u cjelini.

Međutim vrlo je bitno naglasiti da je Svemogući Bog u svom zakonu napravio ravnotežu stvari i sve postavio na pravo mjesto i svemu daju prikladnu funkciju. Je li ovo društvo u kojem živimo i zamišljamo da je, zaista civilizovano i moderno? Zašto je onda tako da su ženama čak date veće slobode kroz zakone našeg društva, a postaje sve više opasno biti žena? Šta nas to čini drugčijim od društva od prije 1400 godina kad su ljudi sahranjivali svoje kćeri žive? Mi imamo zakone protiv silovanja, nasrtaja (napada), nasilja u kući, protiv svakog zlostavljanja i diskriminacije. Pa ipak više od pola svjetske populacije bore se da postignu neku vrstu poštovanja koje omogućuje stabilnost i sigurnost u našim životima. Jedini zaključak je da nije važno koliko zakona je napisano, ništa nikada neće nadoknaditi nedostatak svojstvenosti kad se radi o pravima žena. Samo je mali broj prava poklonjenih ženi kroz svijet, svojstveni njenoj prirodi i podareno bez njene borbe; ova prava su većinom data ženama kroz dugogodišnju borbu raznih pokreta žena, prvenstveno u zadnjih 100 godina.

Kad diskutujemo o učenju islama i Kur'ana o ulozi i tretmanu žene u društvu, prva stvar koju učimo je da je od Allaha ženi dato poštovanje i čast, data su joj prava prije više od 1400 godina o kojima su noge žene zapada mogle samo sanjati do unazad 100 godina.. Islam daje prava ženi. Islam ne samo da priznaje prava žena nego stvara pozitivno razmišljanje o tome, čineći ova prava i slobode bitnim dijelom našeg postojanja. Iz Kur'ana učimo da je Allahova namjera za cijelo čovječanstvo, muškarce i žene bila da imaju jednak društveni i duhovni nivo. U Kur'anu Allah kaže:

"Ja nikad neću poništiti rad nekog radnika, bilo muško ili žensko.." (Ali-Imran 3:196)

O ljudi! Bojte se Gospodara svoga, koji vas je stvorio od jedne duše i od nje stvorio njenog partnera, i od to dvoje raširio mnoge muškarce i žene; (Al-Nisa 4:2)

Islam je uzdigao društveni status žene do nezamislivog stepena. Prije objave Kur'ana i utemeljenja islama, žene su tretirane kao stanovnici III reda, poslije robova i čak životinja. One nisu imale prava nad svojim životima, tijelima, djecom ili imetkom. Od samog početka, žene na žene se gledalo kao na nekog ko podstiče zlo, sa primjerom Eve koja je nagovorila Adema na grijeh. U mnogim drugim zajednicama, nije bilo stvarnog osnovnog vladajućeg društvenog ili moralnog ponašanja. Kao posljedica toga, tretman žena širom svijeta, bilo religijskog ili ne, je bio gnusan.

Učenja islama predstavljena kroz primjer Časnog poslanika s.av.s. započeta je nova era za žene. Na samom početku Časni poslanik je rekao:

Onaj ko ima kćer i nesahrani je živu niti je ponižava, niti daje prednost
Sinu iznad kćeri bit će uveden u džennet od Allaha.

U Časnom Kur'anu je rečeno muškarcima u pogledu tretmana njihovih žena:

i boravite s njima na lijep način; a ako vi njih ne volite, može biti da vi ne volite jednu stvar u koju je Allah stavio mnogo dobra. (4:20)

Roditeljima je rečeno da posebno lijepo tretiraju svoje kćeri.

Ženama je dalje data čast u njenoj ulozi supruge. Časni Poslanik je jedanput rekao:

Najsavršeniji vjernik je onaj čije je ponašanje najbolje a najbolji među
Vama je onaj ko najbolje tretira svoju ženu.

U braku su muškarac i žena partneri u specijalnom odnosu stvorenom od Allaha. On je dao upute kroz Časni Kur'an da, upravo onako kako muškarci imaju određena prava nad ženama, isto tako *one imaju određena prava nad muškarcima. U Časnom Kur'anu Allah kaže:*

A od Njegovih znakova je i ovaj da je On stvorio za vas partnere od vaše vrste, da se smirite uz njih, i stavio je ljubav i milost između vas (30:22)

U islamu je brak sveta institucija koja traje zauvijek između bračnih drugova. islam ne odobrava neoženjen ili neudat život. Ali isto tako je dato pravo na razvod i prvi put u historiji je ovo pravo dato ženi da traži razvod. Ovo pravo žena na zapadu nije dobila, čak ni u najtežim slučajevima, do ranih 1900. godine.

Majkama je data najveća čast iznad svih muških i ženskih uloga u islamu. Časni Kur'an ponavljajući tvrdi da 'džennet leži pod stopama majke'. Što znači da je put do dženneta da svoju majku tretiramo lijepo. Jedan ashab navodi priču da je neki čovjek pitao Časnog Poslanika 'O Božiji poslaniče, kome od svih ljudi treba da odam najveću počast?' On je odgovorio 'majci'. Ovaj je opet pitao i dobio odgovor 'majci'. Kad je pitao treći put odgovor je bio 'majci' i tek četvrti put 'ocu'.

Muškarac i žena su jednaki u tome da je svrha stvaranja i žene i muškarca da obožavaju jednog Boga i postignu blizinu Njemu, oni također oboje imaju istu dužnost prema Bogu i prema Njegovim stvorenjima i isto tako imaju pravo na istu nagradu i muškarci i žene:

Zaista, muslimanima i muslimankama, i vjericima i vjericama, i pokornim muškarcima i pokornim ženama i iskrenim muškarcima i iskrenim ženama, i strpljivim muškarcima i strpljivim ženama, i poniznim muškarcima i poniznim ženama, i muškarcima koji daju milostinju i ženama koje daju milostinju, i muškarcima koji poste i ženama koje poste, i muškarcima koji čuvaju svoja stidna mjesta i ženama koje čuvaju svoja stidna mjesta, i muškarcima koji mnogo Allaha spominju i ženama koje (Ga) spominju – Allah je za sve njih pripremio oprost i uzvišene nagrade (AlAhzab 33:36)

I muškarac i žena su jednako dužni da u sebi razvijaju visoke vrline koji će odražavati Božije atribute. Bog je dakle i žene i muškarce stvorio jednakim i dao im jednake dužnosti i nagrade. Ali kako su po svom stvaranju drugačiji tako im je Bog dodijelio drugačije uloge u životu da tako nadopunjuju jedno drugo i da se uzajamno ispunjavaju. Islam kaže da su prava muškarca i prava žene takva da jedno drugo nadopunjuju i čine jednu skladnu cjelinu, ukazujući time na jednaku važnost oba pola:

On je rekao: "Naš Gospodar je On, koji svakoj stvari daje njen prikladan oblik i zatim upućuje." (Taha 20:51)

Žene i muškarci su stvoreni sa drukčijim funkcijama i mogućnostima i zato im islam jasno pripisuje odvojene uloge za koje su oni bili psihički i emocionalno dizajnirani od Boga. Samo žena može nositi dijete, i ima jedinstvenu vezu sa svojim djetetom što je čini više odgovornom za njegovu brigu. Kao žena i majka, njena normalna sfera aktivnosti je kuća. Muškarac je fizički jači, i data mu je odgovornost da zarađuje za izdržavanje. Tako da je njegova sfera aktivnosti izvan kuće. Neko će možda reći da ovo vraća ženu unazad prije 100 godina. Ne, ovo je vraćanje unazad 10 000 godina otkad čovjek živi na licu zemlje i kad je živio neku vrstu uređene zajednice sastavljene od osnovnih jedinica, tj. porodice. I nema sumnje da je tradicionalna porodična jedinica: oca koji zarađuje, majke koja vodi brigu i od djece, postojala hiljadama godina, i nešto što je postojalo tako dugo mora da funkcioniše. Kad god su osnovne porodične jedinice raspale, velike kulture i imperije su bile uništene. Kad muškarac i žena rade ono za šta nisu opremljeni da rade, red se preokreće u nered. Islam je savršeno učenje koje daje uputu ne samo za pojedinca nego za cijelu naciju. Zato kad islam pripisuje posebnu ulogu muškarcu i ženi on uzima u obzir širu sliku, dobro zajednice. Muslimanke žene su svjesne ovoga i drage volje prihvataju odgovornosti koje im je Bog dao. I zato što im je islam dodijelio čast i ugled u ulogama kćeri, supruge i majke, one ne osjećaju nikakav nedostatak ispunjenja u sebi (da ne ostvaruje svoje mogućnosti ili nema zadovoljstvo u životu).

Islam smatra da je dom prva (najvažnija) sfera ženinih aktivnosti. Zato su prava koja su joj data usklađena prema njoj kao ženi i ona su najvažnija za njeno zadovoljstvo i sreću. Krajnja svrha braka u islamu je da se zasluži Božije zadovoljstvo kroz čestitost, ispunjenje, zadovoljstvo i potomstvo. Islam kaže o ovom odnosu između muža i žene:

One su odjeća za vas i vi ste odjeća za njihova. (2:188)

Ajet kratko govori o prirodi i svrhi odnosa između muža i žene i ističe da ima mnogih uspavanih (neiskorištenih) aspekata u životu muškarca koji jedino mogu biti aktivirani i osvjetljeni od strane žene. I tako mnoge oblasti ženinog života ostaju nepotpune bez muža. U potpunosti i odatle savršenstvo se postiže kroz ljubav, nježnost i saradnju između njih, ne kroz ljutnju ili utrku.

Muž i žena su jednaki partneri u braku. No Kur'an kaže da je Allah odredio muškarca zaštitnikom nad ženom:

Muškarci su zaštitnici o ženama zbog prednosti koju je Allah podario jednima nad drugima, i zato što oni (muškarci) troše (na njih) svoj imetak. Zato su čestite žene poslušne, i u nevidljivom štite stvari za koje je Allah savjetovao da ih štite. (4:35).

Često se pogrešno misli da muž može dominirati nad ženom. Ne; jer riječ zaštitnik znači onaj ko vodi brigu i štiti. Muškarcu je data uloga zaštitnika zato što on troši svoj imetak za održavanje porodice, dok žena nije obavezna da troši bilo šta od svog imetka. Za uzvrat od nje se očekuje da mu bude poslušna i da postupa u najboljem interesu partnerstva. Razlog iza ove islamske filozofije je da se održi dobro cjeline. Kao što svaki narod ima predsjednika, svaka škola direktora, svako preduzeće glavnog šefa pa čak i neke male grupe koje imaju bilo kakvu aktivnost uvijek imaju nekog ko je na dužnosti glavnog ili vrhovnog ko rukovodi, na isti način svaka porodica treba glavu na koju se može osloniti da obezbijedi vodstvo, pogotovo u vrijeme teškoća. Ovaj sistem funkcioniše i u svakodnevnom životu i u kući. Dokaz tome je da razvod u muslimanskoj zajednici nije uobičajen, brak traje zauvijek, dok je na zapadu prosječno trajanje braka 7 godina.

Ovdje sada želim reći nešto o islamskom načinu i postupku biranja partnera za brak. Na našim prostorima je ova praksa posve napuštena i prihvaćeno je neislamski običaj slobodnog miješanja muških i ženskih, izlazaka, osamljivanja itd. Islam ne dopušta osamljivanje muška i ženska, ne dopušta nikakve kontakte prije braka. Majka i otac su dužni da se brinu da svojoj djeci nađu partnera iz familije sa kojom misle da odgovara njihovoj familiji po mnogim pogledima, zatim po naravi i karakteru djece. Uz sve ovo ili bolje da kažem prije i važnije od svega je da molimo Boga da našoj djeci dadane hajirli, pobožne i bogobožne partnere za život. Mi se brinemo i savjetujemo djecu o svim važnim pitanjima, kao što je obrazovanje, zaposlenje pa čak garderoba a o ovom najvažnijem pitanju za budućnost djece i budućih naraštaja, mi to prepuštamo njima. Mladi ljudi ne znaju mnogo o dubljim stvarima koje su neophodne za život. Zato roditelji, prije svega majka, treba da preuzmu i obave ovu roditeljsku dužnost. Prednosti ovakvog sistema su višestruke: djeca nisu opterećena fizičkim izgledom da moraju privući nekog kao budućeg partnera, nisu izloženi zloupotrebama stranaca, sačuvani su razočarenja ličnih veza između mladića i djevojke, njihov bračni odnos nije iz slijepa mladalačke zaljubljenosti nego je baziran na zreloom i svjesnom odabiranju odgovarajućih drugova između kojih se stvori uzajamno razumijevanje i poštovanje i odnos ispunjen ljubavlju.

Do sada smo spomenuli o časti i ugledu koji je islam dao ženi. Zatim njenom poštovanju kao kćeri, kao supruzi, njenoj časti i visokom statusu kao mjači. Islam je ženi dao pravo na izbor muža, pravo da traži razvod, da učestvuje kao ravnopravan partner u braku, žena je ravnopravna kod Boga u duhovnom pogledu. Sada želim reći nešto o pravu koje je islam dao ženi u pogledu nasljedstva i zaštitu žene u ekonomskom pogledu:

Žena je također islamom prvi put imala pravo na nasljedstvo poslije svojih roditelja, rodbine, brata, sestre ili djece. I ona tim nasljedstvom upravlja po svojoj volji, muž nema pravo upravljanja tim imetkom. Ženin udio u nasljedstvu je da dvije ženske dobiju koliko jedan muškarac ali ona ima pravo na nasljedstvo u svim navedenim slučajevima pa bilo tog imetka malo ili mnogo, ona ima svoj udio. Zatim je islam odredio muževima da prije braka odrede poklon ženi po svojoj mogućnosti. Zatim, poslije razvoda od žene ne treba da se traži da napusti kuću dok traje vrijeme za čekanje (tri mjeseca pranja), Ženi kojoj je umro muž, treba

da ostane u kući 4 mjeseca i 10 dana a poslije toga može da se uda ili ne, odluka je samo na njoj.

Pitanje prava muškaraca da imaju više od jedne žene također često izaziva zabunu. Kur'an je jasno postavio ova pravila i kaže da, ukoliko se bojite da se prema siročadi neće postupati pravedno, onda se vi oženite sa 2, 3 ili četiri žene ako ste sigurni da ćete biti pravedni. U protivnom, ženite samo jednu. Ova mogućnost je pogotovo vrijedna u vrijeme poslije rata kad je veliki broj žena. Ova mjera je da se zbrinu djeca siročadi i također da se spriječi nemoral nego da se radije pošteno ožene i žive bračno. Tako i žena i djeca imaju dom i sigurnost.

Oni od tebe traže fetvu. Reci: "Allah vam daje (Svoju) fetvu o 'Kalala': ako čovjek umre i ne bude imao djece, a ima sestru, onda će ona imati polovinu od onog (nasljedstva) što on ostavlja; a on će (u cijelosti) naslijediti nju (sestru) ako ona nema djece. A ako budu dvije (sestre), onda će one imati dvije trećine od onog (nasljedstva) što on ostavlja. A ako su (nasljednici) (i) braća i sestre - muškarci i žene izmiješano, onda će (svaki) muškarac imati dio koliko dvije ženske. Al-Nisa 4:177

za muškarce je (dio) jednak dijelu dviju ženskih (4:12)

*A njima je četvrtina onoga što vi ostavite, ako nemate djece;
Žene imati osminu onog što ostavite... (4:13)*

Za muškarce je dio od nasljedstva koje ostave roditelji i bliža rodbina; a za ženu je također dio nasljedstva koje ostave roditelji i bliža rodbina, bilo to malo ili mnogo – (ovo je) obavezni dio. (4:8)

Islam je prvi pt u istoriji ljudi dao ženi pravo na obrazovanje i obavezu za obrazovanjem kako muške tako i ženske djece. Časni Poslanik rekao: 'Ko od vas lijepo odgoji svoje kćeri imat će samnom blizinu na drugom svijetu kao dva prsta na jednoj ruci'. Isto tako je naredio očevima da jednako tretiraju svoju djecu i mušku i žensku. U pogledu obrazovanja, jer čak obrazovanje žene važnije od obrazovanja muškarca jer žena je dužna podučavati i podizati buduće naraštaje. Kur'an nas uči da samo obrazovanjem možemo razumjeti Božije znakove i doći bliže Njemu. Časni Poslanik s.av.s. je rekao: Dužnost svakog muškarca i žene je da traže znanje.' U vrijeme ovog učenja nigdje u svijetu nije postojala zajednica koja je dozvoljevala obrazovanje ženske djece. Čak su u Evropi u srednjem dobu žene koje su pokazivale ikakvo znanje bile spaljene pod optužbom da su vještice. Na Oxfordu i Kembridžu su prve žene studirale tek 1921/22.

Kad govorimo o obrazovanju također je veoma važno zapamtiti da je žena isto dužna da uči o svojoj vjeri i to ne samo radi sebe nego radi toga da odgaja u islamu svoju djecu. Posve je pogrešno mišljenje da muškarci treba da uče a žena tek da slijedi njega. Žena je jednako obavezna na sve vjerske dužnosti kao i muškarac a ako se uzme njena ogromna uloga odgajatelja onda postaje jasno koliko je važno obrazovanje žene i o svjetskom i vjerskom znanju. Hazreti Aiša, žena Časnog poslanaika s.a.v.s. je bila primjer učenosti i ashabi Časnog Poslnaia su rekli da muslimnai imaju veliku dužnost prema njoj jer su od nje naučili pola islama. Nemojte dopustiti da vaša djeca umjesto da zarade džennet ispod vaših nogu, zarade, džehenem vašim odgojem.

Pravo žene da se bavi nekim zanimanjem i profesijom: žena mora da se odluči za ovo uz saglasnost muža tako da potrebe porodice budu zadovoljene i ne trpe zbog njenog odsustva; njen prioritet je dom, porodica, i djeca. Ukoliko se i muž i žena slože da žena ima profesiju onda ona nije dužna davati svoju platu za kuću.

Naredba i upozorenje ženama je kako smo vidjeli da budu poslušne Bogu i Njegovom Poslaniku s.a.v.s., da budu poslušne i odane svojim muževima, privržene porodici i djeci. Žene imaju još jednu veliku naredbu da dobro paze na to kako troše svoje vrijeme, da ne gube to vrijeme uzalud u besposlenim ili čak štetnim razgovorima, da se dobro čuvaju ogovaranja i iznošenja tuđih mana, iznošenja optužbi protiv drugih, zatim vrlo važan aspekt ponašanja žene je da čuva na okupu porodicu kako svoju tako i porodicu muža, jer je Allah naredio da je strogo zabranjeno razdvajati nešto što je Allah dao da bude združeno. Muževi također treba da kao zaštitnika nadgledaju prava i obaveze ali i na to da ne dopuste ženi da, zbog neke nepromišljenosti ili brzog reagovanja izazove štetne posljedice u odnosima u porodici. Naredba kako žena treba da se oblači. Islam omogućava učenje da osigura očuvanje moralnih i duhovnih vrednosti cijelog društva i zagovara da je 'bolje spriječiti nego liječiti'. Islam kaže da ne dopustimo da se razvije situacija koju poslije ne možemo kontrolisati. Zato nas uči da je sprečavanje mnogih zala u odvajanju muškaraca i žena. Oznake islamskog društva su skromnost, trezvenost i čistoća i da bi se ovi standardi održali, rijetko je slobodno i neograničeno miješanje polova. Zapadni način slobodnog miješanja polova je doveo do strašne hrđe moralnih vrijednosti sa povećanom evidencijom prelomljenih brakova, bračnim prestupima i drugo.

Reci vjericima da obore svoje poglede i čuvaju svoja stidna mjesta. To je čestitije za njih. Sigurno je Allah uvijek obaviješten o onom što oni rade.

I reci vjericama da obore svoje poglede i čuvaju svoja stidna mjesta, i da ne pokazuju svoje ukrase osim onog što je vidljivo od toga, i neka prekrivače svoje spuste na grudi svoje, i neka ukrase svoje ne pokazuju osim muževima svojim., I neka ne udaraju nogama da se (ljudima) ukaže ono što (žene) skrivaju od svog ukrasa (24:31-32)

Drugi ajet kaže: O Vjerovjesniče! Reci ženama svojim, i kćerima svojim, i ženama vjernika, da navuku svoj ogrtač na sebe. To je najbolje da budu prepoznate, pa da ne budu vrijeđane. A Allah najviše prašta (i) milostiv je. (33:60)

Ovo je odredba od Boga da se žena zaštiti od negativnog vanjskog uticaja, posebno od uznemiravanja. Na drugom stepenu, vanjski pokrivač upotpunjuje ono za što se žene svijeta i dalje bore: poštovanje za njen karakter i inteligenciju radije nego za njen izgled i za ono što ona nosi ili ne nosi. Tako da ove naredbe i neke druge iako mogu izgledati ugnjetajuće (teške) one su zapravo namijenjene da očuvaju dostojanstvo žene. U svojoj trci da imamo što više prava i sloboda, izgubili smo čulo kako je važno zaštititi mlade djevojke i žene. Ogroman je broj djevojaka koje su postale plijen raznih iskvarenih umova, zloupotrijebljenih u vrlo niske svrhe, zlostavljanih i čak ubijenih. Časni Poslanik je rekao: 'Allahu ja proglašavam grijehom svaki propust da se zašтите prava žena i siročadi.' Zaštita prava zahtijeva pristup poštovanja. To zahtijeva da razumijemo vrijednosti jedno drugog a ne jedno drugo gledamo kao nevažno. Međutim iako islam postavlja način mišljenja prema ženama da im odaje počast i da ih štiti, u isto vrijeme također stavlja odgovornost na ženu da se osigura (štiti, čuva). **Pokrivanjem žena** nije ograničena ili lišena ni u kom smislu. To je jednostavno vanjski izraz pristupa srca i uma.

Pokrivanje žene je teško prihvatljivo zapadnim ženama pa i u ovo doba nekim muslimakama rođenim u muslimaskim porodicama koje su se držale islamskih propisa. Ne smijemo dopustiti da islam opada među nama. Neki misle, što je zapadno mišljenje doneseno i ovdje, da je to suzbijanje i ograničavanje. No ja to vidim kao zaštitu moje slobode i sredstvo ugleda. Prije svega ja imam zadovoljstvo da slijedim Božiju naredbu. Drugo, živeći po pravilima pokrivanja daje mi slobodu od cijelog mnoštva problema koje more žene u ovom društvu

danas. Primijetila sam da djevojk ovdje, u vrlo mladim godinama, najviše brinu o svom izgledu, zato što su svjesne činjenice da jednog dana moraju privući partnera i da njihove šanse da budu uspješne ovise umnogome o njihovoj fizičkoj privlačnosti. Ovo u njima stvara ogroman pritisak. Od svega ovog su muslimanke djevojke i djevojčice zaštićene i oslobođene brige znajući da će se njeni roditelji pobrinuti da im nađu odgovarajućeg partnera, one mogu da svoju pažnju usmjere na uživanje u životu i na učenje, na sticanje raznog znanja i oplemenjivanje svoje ličnosti, umjesto da budu opterećene najvećom brigom o svom izgledu.

Mnogi misle da žena koja je pokrivena ne može biti emancipovana. Ovo je potpuno neistina. Islam ne sprečava ženu da ima karijeru, posao ili drugu vrstu zanimanja koje donosi dobit. Mnoge žene u muslimanskom svijetu imaju položaje visoke odgovornosti kao što su doktori, pravnici, advokati, učitelji, diplomate i dostigle su najviši stepen javne službe. Ali islam od žene to ne traži jer je ženi po njenoj prirodi određeno mjesto u društvu, one nose ove posebne terete koji određuju tu njihovu ulogu u društvu. One nose dva tereta, teret ljepote i rađanja djeteta zbog načina kako ih Allah stvorio. Treće, one u odgovorne za moralno podizanje svoje djece zbog veze instikta stvorenog između majke i djeteta. Zbog ovih tereta od žene muslimanke se ne traži da radi izvan doma. Teret obezbjeđivanja za porodicu tako pada na muškarca u porodici. Ženama nije zabranjeno da rade izvan kuće, ali se to od njih ne traži s ciljem da im se olakša teret koji već nose. Islam cijeni teret koji žena ima. Ako uistinu dadnemo ženi na izbor između karijere i njenog malog djeteta ja vjerujem da će velika većina ako ne sve žene se odlučiti da ostanu uz svoje malo dijete a da karijera pričekava. Za muslimanku ženu to je jednostavno ispravna stvar da se uradi. Ja čvrsto vjerujem da briga i sigurnost koju majka pruža kroz njene prirodne instikte ne mogu biti zamijenjeni bilo kim drugim, bez obzira kako dobro obučeni. U ovom društvu gdje je skoro pola majki napustilo dom radi posla, problemi koji prije nisu postojali, kao što su zloupotreba djece, kriminal maloljetnika, bande, droga, izostanci iz škole i razni drugi belaji. Osnovne funkcije ženstvenosti daju ženi čast i ne dopuštaju da se osjeća da nije u stanju da sebe nadograđuje ostajući kod kuće sa svojom djecom.

Islam nalaže obrazovanje i učenje veoma važnim za oba pola. Međutim negdje je zbog siromaštva žena lišena obrazovanja i zato što nema ovo oruđe ne zna o svojim pravima koje joj je islam dao, nego ostaje pod uvjetima sličnim onima prije islama. Tamo gdje je ugled i položaj žene nazadan uglavnom je iz ovog razloga. Nažalost ima muslimanskih zemalja gdje se ne praktikuju učenja islama na način kako ih je prenio i prakticirao Časni Poslanik s.a.v.s.. Neke zemlje su preuzele zapadni način života i popustili osnovna učenja islama kako njima odgovara; drugi su izokrenuli islamske zakone u grubi zakon i kazne s ciljem da drže političku kontrolu. Neki su potpuno zloupotrebili ime islama čineći da to postane slično po značenju sa terorizmom i nasiljem. No ja vam kažem da postoji jedn azajednica koja tvrdi da praktikuje islam na način na koji ga je praktikovao Časni Poslanik s.a.v.s. onako kako je bog zamislio da se praktikuje. I vi možete naći ovu zajednicu svuda širom svijeta. Ova zajednica je Ahmadija muslimanski džemat u islamu. U ovoj zajednici status žene je visoko poštovan kao što treba biti. Žena, kao član ženske organizacije, leđna, aktivne su u svakoj oblasti, zadržavajući svoj ugled kroz islam. Ova organizacija osigurava da žene ne ostanu neobrazovane, ma gdje živila u svijetu, da razumije učenja Kur'ana i da bude u stanju da ispuni svoj potencijal na svaki način. U ovoj organizaciji žena Ahmadija džemata, žene su aktivne u svim mogućim poljima aktivnosti: one su organizovane i vode brigu o obrazovanju djece i djevojaka, organizuju takmičenja u zanju kako vjerskom tako i opštem, vode svoje finansije, oragnizuju posjete drugim dijelovima zajednice, prisustvuju raznim skupovima koje same organizuju ili koji su organizovani od centra, daju svoj doprinos pisanjem govora, prijedloga za bolje organizovanje zajednice, zatim imaju svoj tim za sport, za odgoj i

obrazovanje, za prenošenje poruke islama, za izdavanje knjiga i novina, dan takmičenja u sportu, itd. Veliki procenat Ahmadi žena imaju diplome visokih škola.

Na kraju ja želim da kažem da muslimske žene duguju veliku zahvalnost Časnom Poslaniku s.a.v.s. koji je bio neumoran u svojim naporima da napravi promjene u statusu žene i učini nas jednakim, ne zapravo u nekim slučajevima boljim od muškaraca. Elhamdulillah.